U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Jiřího Pally a JUDr. Dagmar Nygrínové v právní věci žalobce: **A. M.,** proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení,** se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12. 5. 2011, č. j. 4 Ad 64/2010 - 40,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Rozhodnutím žalované ze dne 19. 8. 2010, č. j. X, byly zamítnuty námitky žalobce proti rozhodnutím č. I a č. II žalované ze dne 28. 5. 2010, č. j. X, a tato rozhodnutí byla potvrzena. Rozhodnutím č. I ze dne 28. 5. 2010, č. j. X, byla žalobci od 13. 7. 2006 podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), uvolněna výplata starobního důchodu ve výši 2240 Kč měsíčně a rozhodnutím č. II ze dne 28. 5. 2010, č. j. X, byl žalobci podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona o důchodovém pojištění od 1. 3. 2009 uvolněn starobní důchod ve výši 3046 Kč měsíčně. Žalovaná v rozhodnutí o námitkách též uvedla, že doby péče o osobu, která je závislá na péči jiné osoby, a doby, kdy žalobce pracoval ve svobodném povolání, nebyly nijak doloženy ani blíže časově specifikovány, a proto nemohly být zohledněny při výpočtu výše starobního důchodu.

Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 12. 5. 2011, č. j. 4 Ad 64/2010 - 40, byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí žalované ze dne 19. 8. 2010, č. j. X. Soud v odůvodnění tohoto rozsudku uvedl, že námitkami napadená rozhodnutí ze dne 28. 5. 2010 nebyla rozhodnutími, jimiž by se přiznávala dávka důchodového pojištění, nýbrž jimi bylo rozhodováno toliko o uvolnění výplaty starobního důchodu žalobci. Námitky žalobce se však netýkaly postupu žalované podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona o důchodovém pojištění. Pokud se žalobce domáhal přepočtu důchodu s ohledem na další doby pojištění, měl tyto skutečnosti doložit. Jelikož tak neučinil, postupovala žalovaná podle soudu správně, pokud námitky žalobce zamítla.

Dne 1. 7. 2011 podal žalobce (dále též „stěžovatel“) osobně u Městského soudu v Praze kasační stížnost směřující proti rozsudku tohoto soudu ze dne 12. 5. 2011, č. j. 4 Ad 64/2010 - 40. V ní vyslovil svůj obecný nesouhlas s napadeným rozsudkem.

Dříve, než Nejvyšší správní soud začne rozhodovat o věci samé, musí přezkoumat dodržení zákonných podmínek pro řízení o kasační stížnosti. Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti přitom nelze prominout (§ 106 odst. 2 s. ř. s. *in fine*). Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. soud odmítne návrh, jestliže byl podán opožděně.

Pokus o doručení zásilky určené do vlastních rukou stěžovatele, obsahující rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 12. 5. 2011, č. j. 4 Ad 64/2010 - 40, byl učiněn dne 14. 6. 2011. Stěžovatel však nebyl zastižen, a proto byla zásilka uložena u držitele poštovní licence a připravena k vyzvednutí dne 14. 6. 2011. Stěžovatel zásilku osobně převzal u držitele poštovní licence dne 15. 6. 2011. Tyto skutečnosti jsou uvedeny na doručence založené na č. l. 43 soudního spisu. Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 12. 5. 2011, č. j. 4 Ad 64/2010 - 40, byl tedy stěžovateli doručen do vlastních rukou dne 15. 6. 2011.

Jak je uvedeno shora, kasační stížnost musí být podána ve lhůtě do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. V daném případě bylo rozhodnutí stěžovateli doručeno ve středu dne 15. 6. 2011. Lhůta pro podání kasační stížnosti tak počala běžet ve čtvrtek dne 16. 6. 2011. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Konec dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti v dané věci proto připadl na středu dne 29. 6. 2011. Kasační stížnost tedy měla být žalobcem podána u soudu nebo k poštovní přepravě nejpozději dne 29. 6. 2011, aby lhůta pro její podání byla zachována. Kasační stížnost však byla podána osobně u Městského soudu v Praze až dne 1. 7. 2011, jak vyplývá z podání založeného na č. l. 44 soudního spisu. Kasační stížnost byla tedy podána opožděně. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti přitom nelze podle § 106 odst. 2 poslední věty s. ř. s. prominout. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., použitého přiměřeně podle § 120 s. ř. s., odmítl.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl soud podle § 120 s. ř. s. § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. října 2011

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu